

A KISFIÚ MEG AZ ÜRES VIRÁGCSERÉP

koreai népmese (Bajzáth Mária: Járom az új váramat. 208-209.)

A foglalkozást tervezte: Sipos Edit

fugefamuhley.hu, www.franz-kett.de; www.pphf.hu

1. A közép

A vezető körbead (legombolyít egy darabot, megfogja a végét) egy gomolyag kötelet. Körbe kell, hogy érjen.

- ha rövid a kötél, felállni, szorosabban állni, előre nyújtott kézzel állni
- a kötelet magasba emelni, körbeadni, körbemenni vele
- a résztvevők elteszik a kötelet kör alakban, jelentkezéssel lehet javítani rajta, ha valaki tud (csak egyszer) bölcsesség: csak együtt tudunk kört csinálni a kötélből
- vezető elmondja, hogy a közösen készülő képre mindenkinek vigyáznia kell, nem lépünk rá, nem romboljuk

2. A király városa

- A résztvevők kitalálhatják (asszociáció), hogy mi lehet a körbe kerített terület (sok választ meghallgathatunk) az elfogadható válasz a VÁROS.
- A vezető minden résztvevőnek ad egy filc alapot. A résztvevők tartják a tenyerüket és abba teszi, szemébe néz, „tessék-köszönöm”.
- A résztvevők a kötél belső oldalára teszik a filclapokat. Ezek lesznek a HÁZAK.
- Beszélgetés a házakról: milyen részei vannak, mi nélkülözhetetlen (tető, ajtó, ablak, kémény).
- Beszélgetés a saját házukról, amiben élnek: milyen, mit szeretnek benne? Melyik részét szeretik a legjobban?
- Házak megalkotása (termések, gyöngyök, szalagok segítségével) A vezető is csinál magának házat.
- Megnézzük az elkészült várost.

3. A király palotája

- a vezető körbead egy csomagot (terítőbe csomagolva egy korona) minden résztvevő kitalálhatja, hogy mi van benne, de nem árulhatja el; a vezető megkéri, hogy mindenki mutassa, hogy mire gondol, mi van a csomagban KORONA
- a vezető középre teszi és néhány résztvevővel kicsomagolják, a terítő lesz a PALOTA

4. A kisfiú meg a virágcserep mese elmondása

„Valamikor réges-régen élt az egyik országban egy bölcs és boldog király. Csupán az keserítette el, hogy megöregedett, és nem voltak gyermekei. Egyszer aztán gondolt egyet: „Kiválasztom az országom legbecsületesebb gyermekét, és örökbe fogadom”.Rögvest megparancsolta, hogy adjanak virágmagvakat minden gyerekeknek, és kijelentette: - Aki ezekből a magvakból a legszebb virágokat neveli, fiammá vagy lányommá fogadom!”

- A vezető megkér a résztvevők közül néhányat (2-4) , hogy játssza el, hogy hirdethették ki a király parancsát. (dramatizálás)
- A vezető minden résztvevőnek ad néhány magot és egy cserep formájúra vágott kartont.

„Nosza, el is ültették a gyerekek a magvakat, és reggel is, meg este is megöntözték őket.”

- A résztvevők a házukba teszik a cserepet és a rá a magokat. A vezető is megteszi a saját házábanál.

„Szon Il is buzgón gondozta a magvakat, de eltelt tíz nap, majd két hét, aztán egy teljes hónap, ám csak nem akartak kicsírázni a magvak a cserépben.

„De különös!- álmélkodott Szon Il, és végül az anyjához fordult:

Vajon, miért nem csíráznak ki a virágmagvaim?

Anyja, aki ekkor már szintén nyugtalanodott, ezt tanácsolta neki:

Ültesd át őket másik földbe!

Szon Il át is ültette, de a magok meg csíráztak ki. Felvirradt végre a nagy nap, amikor a királynak meg kellett tekintenie a virágokat. Az ünnepelőbe öltözött gyerekek kitértek az utcára, és mindegyik egy cserép virágot szorongatott a kezében.”

- A résztvevők filc, papír és termés alapanyagokból virágokat készítenek a cserép fölé.

- Beszélgetés, hogy kinél milyen virág nőtt.

„De mi történt? Miért haladt el a király mindegyik gyermek mellett, és miért nem látszott az arcán egy szikrányi öröm sem?”

- A vezető megkérdezi a résztvevőket, hogy mint gondolnak.

„Az egyik ház előtt azonban megpillantotta a pityergő Szon Ilt, aki üres cseréppel állt ott. A király nyomban megparancsolta, hogy hívják elébe a kisfiút.”

- A vezető megkérdezi a résztvevőket, hogy mit gondolnak.

„- Hát te meg mit állsz itt ezzel az üres cseréppel?- kérdezte tőle. Szon Il ekkor hüppögve elmondta, hogyan ültette el a magvakat, ám azok nem csíráztak ki, és bizonyára azért nem, mert egyszer titokban leszakított egy almát más kertjében. A király ennek hallatára karjába kapta Szon Ilt, és így kiáltott fel: - Ez az én becsületes kisfiam!

Az emberek lármázni kezdtek:

-Miért fogadta örökbe a király ezt a fiút az üres virágcsereppel?”

- A vezető megkérdezi a résztvevőket, hogy mit gondolnak. Megkérdezi mit kiabálhattak az emberek? (Néhány résztvevő el is játszhatja.)

„A király ekkor így szólt: - Emberek! A magvak, amelyeket a gyerekeknek kiosztattam, főtt magvak voltak, nem csírázhattak ki!” (Ti azt hiszitek, azért tartom becsületesnek, mert beismerte, hogy elvett egy almát a más kertjéből.)” Ekkor mindenki helyeslően bólogatni kezdett, a gyerekek pedig, akik a szebbnél szebb virágokat szorongatták, szégyentől lángra borult az arcuk, hisz valamennyien más magvakból nevelték a virágaikat.” A király a házába fogadta a kisfiút és úgy nevelkedett tovább, mint egy igazi királyfi. Az országban mindenki megtanulta, hogy becsületesnek lenni, nem könnyű, de/mert/és...

- a vezető megkéri a résztvevőket, hogy fejezzék be a mondatot.

- A vezető mindenkinek ad egy kis papírt, amin a megkezdett mondat szerepel. Mindenki befejezi és a házára teszi (mint egy házi áldást). „Becsületesnek lenni nem könnyű...”

5. Befejezés, imádság

- A vezető középre tesz egy fehér gyertyát (Jézust szimbolizálja)

„Boldogok a tiszta szívűek meglátják az Istent” Adj, Urunk tiszta szívet nekünk, hogy elhiggyük, hogy jót akarsz, amikor nehéz feladatot adsz nekünk.

Ének: Teremts bennem tiszta szívet...